

5. 3. 2014

B7-0238/2014

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku

v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

o postoji Parlamentu k 25. zasedání Rady OSN pro lidská práva (2014/2612(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Jacky Hénin, Willy Meyer, Nikola Vuljanić, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Alda Sousa, Marisa Matias
za skupinu GUE/NGL

**usnesení Evropského parlamentu o postoji Parlamentu k 25. zasedání Rady OSN pro lidská práva,
(2014/2612(RSP))**

Evropský parlament,

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948 a Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv z roku 1953,
  - s ohledem na Deklaraci tisíciletí OSN ze dne 8. září 2000 (A/Res/55/2) a rezoluce Valného shromáždění OSN,
  - s ohledem na svá předchozí usnesení o Radě pro lidská práva Organizace spojených národů,
  - s ohledem na svá naléhavá usnesení o lidských právech a demokracii,
  - s ohledem na nadcházející 25. zasedání Rady pro lidská práva, které se bude konat od 3. února do 28. března v Úřadu OSN v Ženevě,
  - s ohledem na návštěvu zvláštního zpravodaje OSN pro podporu pravdy, spravedlnosti, odškodnění a záruk neopakování Pabla de Greiffa ve Španělsku a závěrečnou zprávu, kterou předloží v září 2014, a zejména na prohlášení, jež učinil na závěr své mise a v nichž vyzval španělskou vládu, aby stáhla zákon o amnestii z roku 1977, bránila práva obětí a spolupracovala s mezinárodními iniciativami v této otázce,
  - s ohledem na rezoluci č. 1325 Rady bezpečnosti o ženách, míru a bezpečnosti, na Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW), akční program mezinárodní konference národů a pro rozvoj (Rio+20) a Pekingskou akční platformu,
  - s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že šedesát let po přijetí Všeobecné deklarace lidských práv je boj proti diskriminaci a za úplné uplatňování všech lidských práv – sociálních, ekonomických, kulturních, občanských a politických – i nadále na denním pořádku;
- B. vzhledem k tomu, že ekonomická, sociální a kulturní práva jsou nedílnou součástí lidských práv a jejich dodržování přinejmenším vede k úplnému provádění osmi rozvojových cílů Deklarace tisíciletí OSN z roku 2000, kterými jsou: vymýcení extrémní chudoby a hladu, zajištění základního vzdělání pro všechny, prosazování rovnosti pohlaví a posilování postavení žen, snížení dětské úmrtnosti, zlepšení přístupu matek ke zdravotní péči, boj proti HIV/AIDS, malárii a dalším chorobám, zajištění udržitelného rozvoje, rozvíjení globálního partnerství pro rozvoj; vzhledem k tomu, že pro dosažení těchto cílů byl stanoven velmi ambiciózní termín, a to rok 2015, ale jejich splnění je dnes v nedohlednu;

- C. vzhledem k tomu, že v důsledku finanční krize v zemích OECD čelí svět riziku nejvážnějšího zpomalení hospodářské činnosti od 30. let; vzhledem k tomu, že WHO odhaduje, že v důsledku minulých zvýšení cen potravin a energie bylo více než 100 milionů osob uvrženo zpět do chudoby; vzhledem k tomu, že to, co se běžně nazývá finanční a hospodářskou krizí, je ve skutečnosti globální systémovou krizí dotýkající se všech odvětví společnosti a mající důsledky ve všech oblastech: politické, sociální, environmentální, potravinové, energetické atd.;
- D. vzhledem k tomu, že Evropská unie a její členské státy musí zaručit dodržování lidských práv v rámci všech svých vnitřních i vnějších politik a zajistit jejich soudržnost, aby postavení Evropské unie a jejích členských států v Radě pro lidská práva bylo silné a věrohodné;
- E. vzhledem k tomu, že navzdory nedostatkům je Rada pro lidská práva významnou platformou pro diskusi o lidských právech a boji proti porušování lidských práv;
- F. vzhledem k tomu, že delegace podvýboru pro lidská práva Evropského parlamentu se zúčastní dvacátého pátého řádného zasedání Rady OSN pro lidská práva v Ženevě, jak tomu bylo i v minulých letech, kdy se konala zasedání Rady pro lidská práva, a předtím zasedání předchůdkyně Rady pro lidská práva – Komise OSN pro lidská práva;
- G. vzhledem k tomu, že v současnosti zasedá v Radě pro lidská práva devět členských států, a to: Česká republika, Estonsko, Francie, Irsko, Itálie, Německo, Rakousko, Rumunsko a Spojené království;;
- H. vzhledem k tomu, že činnost Unie a jejích členských států v Radě pro lidská práva musí být posílena, nejen pro prosazování nedělitelného pojetí lidských práv, ale i pro lepší zohlednění doporučení Rady pro lidská práva a jejich lepší provádění v politice lidských práv Unie, a to na vnitřní i na vnější úrovni;
- I. vzhledem k pořadu jednání tohoto dvacátého pátého zasedání, zejména jeho bodu 3 (podpora a ochrana všech lidských práv, občanských, politických, ekonomických, sociálních a kulturních práv, včetně práva na rozvoj), jeho bodu 7 (situace v oblasti lidských práv v Palestině a na dalších okupovaných arabských územích);

Práce a organizace Rady pro lidská práva

1. znovu vyzývá členské státy Evropské unie, aby aktivně vystupovaly proti jakýmkoli snahám ohrožujícím všeobecnou platnost, nedělitelnost a provázanost lidských práv a aby aktivně podporovaly Radu pro lidská práva při takovém potírání veškeré diskriminace z jakýchkoli důvodů;
2. varuje před manipulací s Radou pro lidská práva; zdůrazňuje význam jejích rezolucí o jednotlivých zemích, které se zabývají vážným porušováním lidských práv; upozorňuje, že situaci v oblasti lidských práv je důležité hodnotit objektivním, transparentním, neselektivním, konstruktivním a nekonfrontačním způsobem, který bude založen na věrohodných informacích a povede k interaktivnímu dialogu, bude univerzální a ke všem

státům bude přistupovat rovným způsobem; vyzývá členské státy EU, aby aktivně přispívaly k provádění dohodnutých zásad týkajících se Rady pro lidská práva;

3. zdůrazňuje, jak je důležité řešit hlavní příčiny politické nestability v některých zemích pomocí rozvojových politik, které jsou v souladu s rozvojovými cíli tisíciletí, a dalších sociálně-ekonomických, politických a kulturních opatření, která mohou vytvořit prostředí, jež by zabránilo opakovanému vzniku konfliktů, a jejichž cílem je zmírnit chudobu, posílit hospodářský, sociální a kulturní rozvoj, vytvořit institucionální a správní kapacity, zlepšit kvalitu života obyvatel a upevnit právní stát pouze mírovými prostředky;
4. bere na vědomí seznam uchazečů, který přeloží poradní skupina pro osmnáct mandátů Rady pro lidská práva, a vítá priority, které Rada věnuje různým pracovním tématům, a to: dopadům vnějšího dluhu a s ním spojených mezinárodních finančních závazků států na plné požívání všech lidských práv, zejména ekonomických, sociálních a kulturních práv; lidským právům a extrémní chudobě; důstojnému ubytování jako součásti práva na dostatečnou životní úroveň i právu na nediskriminaci v tomto ohledu; současným podobám otroctví včetně jejich příčin a důsledků; právu na výživu; prodeji dětí, dětské prostituci a pornografii za účasti dětí; právům domorodých národů; situaci lidských práv v Myanmaru / Barmě; situaci lidských práv na palestinských územích okupovaných od roku 1967; situaci obhájců lidských práv; situaci lidských práv v Somálsku; podpoře toho, aby senioři mohli využívat všechna lidská práva; situaci lidských práv ve Středoafričské republice; svévolnému zadržování; násilným či nedobrovolným zmizením; využíváním nájemných vojáků jako prostředku porušování lidských práv a bránění uskutečňování práva národů na sebeurčení; otázce diskriminace žen v legislativě i v praxi;
5. stejně tak vítá výběr a jmenování pěti nezávislých odborníků do mechanismu odborníků na práva domorodých národů;
6. žádá Radu pro lidská práva, aby se okamžitě zabývala výzvou vysoké komisařky pro lidská práva Navi Pillayové na provedení nezávislého mezinárodního vyšetřování vražd dělníků v naftovém průmyslu, neboť se dále zhoršila situace lidských práv v Kazachstánu (který je jedním ze 47 členů Rady pro lidská práva), od násilného potlačení mírových demonstrantů, dělníků v ropném průmyslu a jejich rodin a sympatizantů v Žanaozenu pořádkovými silami dne 16. prosince 2011, jež si podle úředních odhadů vyžádalo smrt 15 osob a více než 100 zraněných; žádá Kazachstán, aby jako člen Rady pro lidská práva zajistil lidská práva, zrušil článek 164 svého trestního zákoníku o „*podněcování sociální roztržky*“ a ukončil represe a správní pokuty proti nezávislým sdělovacím prostředkům, osvobodil politické vězně včetně obhájce lidských práv Vadima Kuramšina, odborové aktivistky Rozy Tulatajevy, politického odpůrce Vladimíra Kozlova a stáhl všechny žádosti o vydání politických protivníků;

Výroční zpráva vysoké komisařky OSN pro lidská práva a zprávy vysokého komisariátu a generálního tajemníka

7. vítá skutečnost, že se Rada zabývala zprávou vysoké komisařky o otázce lidských práv na Kypru; znovu odsuzuje opakující se porušování lidských práv zapříčiněné trvalou okupací 37 % území Kyperské republiky a trvalým porušováním mezinárodního humanitárního práva po čtyřicet let Tureckem proti kyperským Řekům a Turkům; zejména je znepokojen situací uprchlíků, osob žijících v enklávách a příbuzných pohřešovaných osob; odsuzuje zbavení přístupu k pozemkovému majetku a jeho užívání; odsuzuje přísná opatření, jež uplatňuje vůči kyperským Turkům Turecko v oblastech pod jeho vojenskou kontrolou, přičemž porušuje jejich základní hospodářská a sociální práva; žádá delegaci Unie a delegace jejích členských států, aby proti tomuto přetrvávajícímu porušování práv vystoupily, aby odsoudily přítomnost tureckých jednotek a osadníků, vyzvaly k okamžitému ukončení okupace kyperského území tureckou armádou a politických snah o demografickou změnu Kyperské republiky; zdůrazňuje, že toto porušování práv představuje válečný zločin; žádá Turecko, aby povolilo vstup do všech vojenských oblastí a vojenských archívů, a umožnilo tak přistoupit k prošetření situace zmizelých osob;
8. připomíná, že Rada pro lidská práva už několikrát požádala o provedení plného a transparentního vyšetřování údajných válečných zločinů, k nimž mělo dojít na Srí Lance, avšak srílanská vláda doposud nedala nijak najevo, že hodlá tento požadavek splnit; opět odsuzuje brutální vraždění především tamilsky hovořících civilistů (zahynulo až 70 000 osob), jehož se dopustila srílanská armáda v posledních týdnech občanské války na Srí Lance; souhlasí s kritikou, s níž vystoupila vysoká komisařka Organizace spojených národů pro lidská práva Navi Pillayová ohledně skutečnosti, že srílanská vláda nevyšetřila obvinění ze spáchání válečných zločinů; je hluboce znepokojen pokračující beztrestností, která na Srí Lance vládne; žádá Radu pro lidská práva, aby v průběhu tohoto 25. zasedání umožnila zahájení mezinárodního nezávislého vyšetřování válečných zločinů, avšak domnívá se, že aby bylo toto vyšetřování plně nezávislé, důvěryhodné a transparentní, mělo by zahrnovat i odbory a lidskoprávní organizace a mělo by pravidelně informovat všechny oběti konfliktu a jejich rodiny; vyjadřuje hluboké znepokojení nad skutečností, že dochází ve vzrůstající míře k militarizaci srílanské společnosti, zejména v severní a východní části ostrova, a požaduje, aby neprodleně skončilo nabývání půdy ze strany armády a armáda byla z této části ostrova stažena; podporuje právo tamilského lidu na sebeurčení;
9. vítá první závěry zvláštního zpravodaje OSN k prosazování pravdy, spravedlnosti, nápravy a záruk, že nedojde k opakování, ohledně Španělska, neboť se jedná o první krok na podporu obětí španělské diktatury ze strany vysoké komisařky pro lidská práva; naléhavě žádá španělskou vládu, aby co nejdříve realizovala doporučení zvláštního zpravodaje tím, že zruší zákon o amnestii z roku 1977 a zaujme vůči obětem španělské občanské války a diktatury zodpovědný postoj, který jejím lidu zaručí pravdu a demokratickou paměť;

Prosazování a ochrana všech lidských práv – občanských, politických, ekonomických, sociálních a kulturních, včetně práva na rozvoj

Ekonomická, sociální a kulturní práva

10. vítá význam, jenž byl na 25. zasedání Rady pro lidská práva přisouzen prosazování a ochraně ekonomických a sociálních práv a otázce provázanosti lidských práv; opětovně zdůrazňuje, že je důležité přistupovat k ekonomickým, sociálním, kulturním, občanským i politickým právům rovnocenným způsobem; upozorňuje, že vysoká míra nezaměstnanosti, růst chudoby a sociálního vyloučení a stále obtížnější přístup k finančně dostupným veřejným službám v oblasti zdravotnictví, vzdělávání, bydlení, dopravy a kultury i snižující se kvalita těchto služeb představují významné problémy; zdůrazňuje, že k horší dosažitelnosti některých z těchto práv přispěly privatizace a liberalizace, že tento vývoj je nutno zvrátit a že důležitými prostředky jsou spravedlivější rozdělení bohatství, odpovídající příjmy a kvalitní pracovní místa, které umožňují tyto problémy řešit; uvádí rovněž, že úsporné plány zavedené v členských státech Unie i ve třetích zemích, kde byly přijaty i na nátlak Unie, tyto nerovnosti a chudobu jen prohloubily;
11. zdůrazňuje, že v roce 2013 vlastnilo 10 % nejbohatších obyvatel světa 86 % celosvětového bohatství (podle zprávy Global Wealth Report z roku 2013), že krize potvrdila, že stávající hospodářský a politický systém s sebou nese určitá nebezpečí, a že zvýšila sociální nerovnost – která přitom byla dramaticky vysoká už před ní – ve prospěch kategorií osob s nejvyššími příjmy, jejichž vzestup je ve srovnání s osobami s průměrnými příjmy závratný; domnívá se, že otázka celosvětového rozdělení bohatství by měla být absolutní prioritou tohoto 25. zasedání Rady pro lidská práva, neboť představuje hlavní překážku na cestě k realizaci ekonomických a sociálních práv, a že by delegace Unie a jejích členských států měla přijmout veškerá opatření, která jsou nezbytná pro dosažení tohoto cíle;
12. vítá význam věnovaný otázce „bydlení jakožto právního prvku, který se odvíjí od práva na přiměřenou životní úroveň“; vyzývá delegaci Unie a delegace jejích členských států, aby prosazovaly přístup ke kvalitnímu bydlení pro všechny bez diskriminace jakožto základní právo a aby vyhodnocovaly situaci v oblasti přístupu k bydlení v rámci Unie (zejména od počátku krize a zavádění úsporných opatření) s cílem zasazovat se o vyřešení tohoto vleklého problému, jenž se v posledních letech ještě zhoršil; potvrzuje, že je nezbytné, aby státy zabíraly prázdné bytové prostory a aby byla pozastavena nucená vystěhovávání nájemníků s cílem čelit současné krizi v určitém počtu členských států;
13. vítá rovněž zprávu o „právu na potraviny“ a prodloužení mandátu zvláštního zpravodaje o tři roky, které by mu mělo umožnit pokračovat v práci na dopadech celosvětové potravinové krize na realizaci tohoto práva; poukazuje na to, že členské státy OSN by měly více podporovat dostupnost životně důležitých přírodních zdrojů, přístup k půdě a také potravinovou soběstačnost a zabezpečení potravin jako nástroje pro zmírnění chudoby a nezaměstnanosti; vyjadřuje politování nad tím, že značný počet lidí nemá, nebo již nemá přístup k určitým zdrojům, včetně základních surovin, jako je voda, a to vinou spekulativního skupování těchto zdrojů společnostmi či jednotlivci, jež bývají v daných zemích podporováni politickými orgány, což vede k nedostatku potravin a jejich vzrůstající ceně; vyzývá proto delegaci Evropské unie a delegace jejích členských států, aby přijaly opatření nezbytná k zastavení skupování těchto zdrojů, zejména půdy, především evropskými společnostmi, a aby na mezinárodních i regionálních fórech a konferencích (Světová banka, Světová obchodní organizace, Konference OSN o obchodu a rozvoji, MMF, OECD atd.) prosazovaly návrhy na uznání světových

veřejných statků a jejich zapsání do samostatné úmluvy OSN; vyzývá rovněž Unii a její členské státy, aby podpořily rezoluci Valného shromáždění OSN č. 64/292 ze dne 28. července 2010 o uznání vody jako základního práva a aby učinily vše, aby byla tato rezoluce prováděna a stala se závaznou;

14. zdůrazňuje, že migrační politiky Unie stejně jako podpora nedemokratických režimů pod záminkou „řádné správy věcí veřejných“ a dohody o výhradně hospodářském partnerství jsou prováděny na úkor lidských práv i samotné důvěryhodnosti Unie na mezinárodní úrovni; opětovně vyzývá členské státy Evropské unie k provádění doložek o „democii a lidských právech“ ve všech mezinárodních dohodách, bez ohledu na povahu těchto dohod, a k tomu, aby zajistily dodržování lidských práv v rámci svých vlastních vnitřních a vnějších politik, protože v opačném případě by došlo k oslabení pozice Unie jak v Radě pro lidská práva, tak i ve všech ostatních mezinárodních platformách, které se zabývají lidskými právy;
15. zdůrazňuje význam bodu týkajícího se „dopadů vnějšího dluhu a odpovídajících mezinárodních finančních závazků států na plnohodnotné uplatňování lidských práv“ a je znepokojen skutečností, že proplácení „úroků z dluhu“ států se v současnosti týká většiny zemí a slouží jako záminka pro „programy strukturálních změn“; opět potvrzuje svůj postoj, podle něž – tím spíše vzhledem k tomuto kontextu hospodářské a sociální krize – by měl být odpuštěn dluh zemím třetího světa, ale také zemím (obzvláště pak některým členským státům Unie), které čelí největším problémům s cílem vyhnout se zhoršení krize a zajistit lidem skutečný výkon ekonomických, sociálních a kulturních práv;
16. je přesvědčen, že vzhledem k své odpovědnosti a k odpovědnosti některých členských států, pokud se jedná o hospodářskou, sociální a politickou situaci, která vedla k lidovým povstáním v zemích tzv. „arabského jara“, má Unie povinnost pomoci institucím těchto zemí s provedením auditu jejich dluhů – obzvláště pak dluhů vlastněných v Evropě – s cílem vymezit, jaká část těchto dluhů, které obyvatelstvu nepomohly, není legitimní, a udělat také všechno pro to, aby byly tyto nelegitimní dluhy zrušeny; opět naléhavě vyzývá Unii a její členské státy, aby vyvinuly skutečné úsilí s cílem usnadnit navrácení majetku náležejícího lidu zemí arabského jara, který zpronevěřily minulé režimy, a to v rozumném časovém horizontu; je znepokojen kontinuitou hlavních rysů příslušných partnerství ve srovnání s diskusemi, které byly vedeny už dříve;

Občanská a politická práva

17. vítá pozornost věnovanou otázce „lidských práv a svévolného zbavování občanství“; žádá delegace Unie a členských států, které jsou přítomné v Radě pro lidská práva, aby se touto otázkou zabývaly a aby ji rozšířily na otázku poskytování dokladů migrantům a toho, že je těmto osobám upíráno právo na povolení k pobytu; požaduje dále, aby Unie a její členské státy vyšetřily, kolik takových případů v Unii existuje, a aby se usilovně snažily tento problém vyřešit;
18. připomíná všem státům, aby bojovaly proti mučení, a to i na území členských států; vyzývá delegaci Unie a delegace jejích členských států, aby do diskuse o mučení a jiných ponižujících trestech a nelidském zacházení zahrnuly otázku zákazu obchodování se zbožím, které by mohlo na území či vně Evropské unie sloužit k mučení;

19. zdůrazňuje, že je důležité dále se zabývat činnostmi zaměřenými na globální praktiky týkající se zejména tajného zadržování v souvislosti s bojem proti terorismu; žádá členské státy Evropské unie, aby zajistily přijetí adekvátních opatření v návaznosti na stávající zprávy, a to v souladu s předchozími schválenými stanovisky Evropského parlamentu v této oblasti, zejména s usneseními o využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz, nezákonné zadržování a mučení vězňů;
20. vyzývá delegaci Unie a delegace jejích členských států, aby opětovně zdůraznily svůj odmítavý postoj k trestu smrti a své přesvědčení o potřebě jeho všeobecném zrušení a zavedení okamžitého moratoria v zemích, kde je doposud v platnosti; je znepokojen tím, že některé země, jež výkon trestu smrti přerušily, se k popravám opět vrátily;
21. bere na vědomí zprávu na téma Náboženská svoboda a svoboda přesvědčení a připomíná, že tato svoboda předpokládá jak právo věřit, tak i právo nevěřit a stejně tak i právo prosazovat náboženská přesvědčení a své přesvědčení změnit; opětovně zdůrazňuje, že si váží sekularismu, který je zásadní charakteristikou některých států a kultur a který je definován jako přísné oddělení politických a náboženských autorit, což znamená odmítnutí jakéhokoli zasahování náboženství do fungování vlády a jakéhokoli zasahování politiky do náboženství, s výhradou otázek, které se týkají zaručení bezpečnosti a veřejného pořádku (včetně respektu pro svobodu druhých), což všem – věřícím, agnostikům i ateistům – zaručuje stejnou svobodu svědomí, jakož i svobodu veřejně vyjádřit své přesvědčení;

Práva národů, skupin a jednotlivců

22. opětovně zdůrazňuje nezcizitelné právo národů na sebeurčení a svobodné rozhodování o vlastním politickém, hospodářském a sociálním rozvoji bez vnějších zásahů; vyzývá u příležitosti 25. zasedání Rady pro lidská práva Unii a členské státy, aby toto právo rázně prosazovaly namísto současných politik;
23. vyjadřuje své znepokojení nad zhoršující se situací obhájců lidských práv, aktivistů, organizací a institucí prosazujících lidská práva a rovněž novinářů, jež má různé formy a je patrná na různých úrovních na celém světě, včetně Unie;
24. bere na vědomí význam, který je na tomto 25. zasedání přikládán právům dítěte, a také odhodlání (na základě přijetí rezoluce 7/29) věnovat těmto otázkám nejméně jeden den ročně a vítá prodloužení mandátu zvláštní zpravodajky pro prodej dětí, prostituci dětí a pornografií s dětmi o tři roky; vítá také obnovení mandátu zvláštní zástupkyně generálního tajemníka pro otázky násilí páchaného na dětech na další tři roky;
25. vyzývá Unii a její členské státy, aby přednostně podporovaly konkrétní kroky Rady pro lidská práva, jejichž cílem je ukončit porušování lidských práv civilního obyvatelstva, a především žen a dětí, jež se ocitly ve válce a násilných konfliktech; požaduje, aby byla především prováděna prioritní opatření s cílem ukončit nábor dětských vojáků a zajistit jejich ochranu;

Provázanost lidských práv a tematických otázek týkajících se lidských práv

26. vítá zvláštní pozornost věnovanou „úloze veřejné služby – základního prvku řádné správy – při podpoře a ochraně lidských práv“; považuje tendenci určitých zemí, zejména států EU, liberalizovat ji pod pláštěm „řádné správy“ nebo plánů úsporných opatření za velmi znepokojivou; trvá na tom, že tyto politiky jsou v rozporu s nezákladnějšími právy, jako je přístup ke vzdělání, zaměstnanosti, zdravotní péči, dopravě, bydlení a sociální ochraně (včetně důchodů) nebo ke službám, například k plynu, elektrické energii, potravinám atd.; žádá proto, aby delegace Unie i členské státy učinily rozhodné kroky k zaručení těchto práv tím, že budou místo současných politik rozvíjet všeobecně dostupné veřejné služby dostupné všem;
27. vítá pozornost věnovanou prevenci genocid a domnívá se, že tato prevence se může plně realizovat, pouze pokud bude objasněno, kdo nese odpovědnost za genocidy, k nimž došlo v minulosti;
28. domnívá se, že zpráva o lidských právech a životním prostředí je nesmírně důležitá, neboť úzce souvisí s právy národů rozhodovat o svých přírodních zdrojích, pozemcích a o systému udržitelného řízení životního prostředí; považuje proto za zásadní, aby všichni ratifikovali a prováděli Kjótský protokol a další mezinárodní úmluvy, které umožňují skutečně využívat tato práva;
29. je velmi znepokojen zhoršováním lidských práv a občanských svobod pod záminkou boje proti terorismu a stále častěji také boje proti závažné trestné činnosti, aniž by tyto pojmy byly jasně vymezeny, a to i v Unii nebo na základě specifických dohod uzavřených s některými státy, jež neuplatňují normy v oblasti lidských práv; vyjadřuje mimořádné znepokojení nad porušováním norem týkajících se ochrany údajů a respektování soukromí;
30. vyjadřuje politování nad tím, že mezinárodní společenství dosud nezahájilo jednání o uzavření mezinárodní smlouvy o ochraně osobních údajů, jejímž vzorem může být úmluva 108 Rady Evropy; vyzývá delegace Unie a jejích členských států, aby usilovaly o vypracování takového rámce ve spolupráci s mezinárodními partnery;
31. odsuzuje rozsáhlé nasazování soukromých vojenských a bezpečnostních společností v oblasti tzv. bezpečnostních politik, neboť se jedná o výsadní pravomoci spadající výhradně do kompetence států, a žádá Unii a její členské státy, aby zvýšily úsilí ve snaze ukončit tyto praktiky; domnívá se, že soukromé vojenské a bezpečnostní společnosti musí v této oblasti uplatňovat lidskoprávní standardy, zejména pokud jde o ochranu údajů a respektování soukromí, a státy za to musí nést odpovědnost; domnívá se, že se jedná o převedení úkolů veřejné služby a že se za porušování lidských práv a humanitárního práva ze strany zaměstnanců těchto společností musí zodpovídat státy stejně jako tyto společnosti;

Situace lidských práv vyžadující pozornost Rady pro lidská práva

32. bere na vědomí rozhodnutí Rady prodloužit mandát nezávislé mezinárodní vyšetřovací komise pro Syrskou arabskou republiku, která byla zřízena v souladu s rezolucí S-17/1 a byla pověřena vyšetřováním údajných porušení mezinárodního práva a lidských práv, k nimž došlo od března 2011 v této zemi, a žádá tuto komisi, aby pokračovala ve své činnosti; důrazně odsuzuje použití chemických zbraní vůči syrskému obyvatelstvu; vyjadřuje politování nad neúspěchem druhého kola ženevských jednání; zdůrazňuje, že budoucí osud Sýrie musí být výlučně v rukou syrského obyvatelstva; podporuje politické řešení konfliktu, s nímž budou Syřané souhlasit a do něhož nebude zahraničí zasahovat, které by umožnilo celonárodní dialog, který by začleňoval všechny a jehož cílem by bylo vyřešit legitimní přání a starosti syrského lidu týkající se demokratických změn;
33. konstatuje, že situace lidských práv v Íránu se dále zhoršuje; konstatuje, že represivní opatření proti demonstrantům a pokojným disidentům (včetně studentů, členů akademické obce a obhájců lidských práv), aktivistům bojujícím za práva žen, právníkům, novinářům, bloggerům a duchovním jsou v této zemi na denním pořádku; zdůrazňuje zásadní roli, kterou musí hrát mezinárodní společenství, aby zajistilo mír; vyjadřuje vážné znepokojení nad ustavičným zhoršováním lidských práv v Íránu, rostoucím počtem politických vězňů a vězňů svědomí, stále vysokým počtem poprav, včetně poprav nezletilých osob, mučením, nespravedlivými soudními procesy, přemrštěnými částkami požadovanými jako kauce a přísnými omezeními svobody informací, vyjadřování, shromažďování, náboženského vyznání, vzdělávání a pohybu; vítá rozhodnutí Rady pro lidská práva prodloužit mandát zvláštního zpravodaje pro situaci v oblasti lidských práv v Islámské republice Írán o jeden rok;
34. uznává, že politické a občanské reformy práv, které probíhají v Myanmaru/Barmě, jsou důrazné, avšak vybízí příslušné orgány, aby zintenzivnily své úsilí, zejména osvobozením politických vězňů, a aby bojovaly proti násilí mezi jednotlivými komunitami a považovaly to za naléhavou otázku; vyjadřuje hluboké znepokojení, pokud jde o násilí v Arakanském státě, jež je dlouhodobým následkem diskriminačních politik namířených proti Rohingyům; vítá prodloužení mandátu zvláštního zpravodaje pro situaci v oblasti lidských práv v Myanmaru/Barmě o další rok;
35. lituje, že diskuse se netýkala situace v Latinské Americe, zejména v Hondurasu a v Paraguayi; žádá, aby byla situace v oblasti lidských práv po státním převratu v obou zemích důkladně sledována a aby bylo učiněno vše pro obnovení demokracie a právního státu; žádá delegace Unie a jejích členských států, aby prosadily odsouzení těchto státních převratů, aby neuznaly faktické vlády a požadovaly postavení viníků před soud; žádá rovněž, aby byly vyšetřeny pokusy o státní převrat v dalších zemích Latinské Ameriky, například v Ekvádoru nebo Venezuele, a aby byla objasněna odpovědnost jednotlivých stran, včetně třetích zemí;
36. konstatuje, že Kolumbie je nadále jednou z nejnebezpečnějších zemí světa, pokud jde o odborářskou a politickou činnost, a že porušování lidských práv, jež se dotýká i studentů, stoupenců opozičních stran, zemědělců, žen a dětí, zůstává téměř zcela nepotrestáno; je proto proti ratifikaci dohody o volném obchodu s touto zemí; důrazně odsuzuje skutečnost, že národní bezpečnostní úřad (DAS), který je přímo podřízen prezidentu republiky, soustavně prováděl odposlechy a činil nezákonné kroky s cílem zdiskreditovat vysoké úředníky, opoziční poslance a zastánce lidských práv; připomíná,

že terčem těchto praktik byl i podvýbor Evropského parlamentu pro lidská práva, osoby s bydlištěm v Evropě a nevládní organizace; žádá, aby tyto závažné činy nezůstaly bez potrestání; žádá Evropskou unii, aby uplatnila doporučení obsažená ve zprávě Výboru proti mučení, jež se týkají Kolumbie;

37. lituje rovněž, že na pořad jednání nebyla zařazena otázka lidských práv v Turecku; konkrétně je znepokojen zvláště zhoršováním stavu demokracie v této zemi a stupňováním represí proti stoupencům demokracie, zvoleným zástupcům a politickým aktivistům, představitelům odborů, novinářům, zastáncům lidských práv či umělcům; konstatuje, že tyto represe jsou zvláště zacíleny proti Kurdům; žádá delegaci Unie, aby dbala na to, aby v průběhu 25. zasedání Rady pro lidská práva došlo k debatě na toto téma a aby byla výslovně vyjádřena podpora obnovení diskusí o mírovém procesu;

Situace v oblasti lidských práv v Palestině a na ostatních okupovaných arabských územích

38. vítá zvláštní pozornost věnovanou na 25. zasedání Rady pro lidská práva situaci lidských práv v Palestině a na ostatních okupovaných arabských územích, zejména právu palestinského lidu na sebeurčení a vytvoření nezávislého a životaschopného státu v hranicích z roku 1967; důrazně vybízí delegaci Unie, aby odsoudila jakoukoli formu kolonialismu, zejména v Palestině, a to jak na Západním břehu Jordánu, tak ve východním Jeruzalému;
39. odsuzuje přetrvávající politiku rozšiřování kolonií a okupace, kterou Izrael provádí na Západním břehu Jordánu a ve východním Jeruzalému, a to v rozporu s mezinárodním právem; důrazně odsuzuje Praverův plán, jehož cílem je vyhnání beduinů z území jejich předků v Negevské poušti, i politiku přesídlování, kterou Izrael používá vůči beduinům; zdůrazňuje, že tato politika znamená zabírání palestinské půdy, omezuje užívání zemědělské půdy a ničí společenství; odsuzuje tuto politiku, jejímž cílem je vyloučit možnost existence palestinského státu, jehož hlavním městem by byl v souladu s rezolucemi OSN východní Jeruzalém; důrazně žádá delegace členských států a Unie, aby odsuzovaly tuto izraelskou politiku, vyžadovaly její okamžité ukončení a přijaly všechna opatření, která jsou pro tento účel nezbytná;
40. připomíná význam zprávy OSN o situaci lidských práv na palestinských územích, která odsuzuje skutečnost, že „izraelská politika na Západním břehu Jordánu a v pásnu Gazy má rysy apartheidu, a to vzhledem k soustavnému utlačování palestinského obyvatelstva a faktickému vyvlastňování jeho půdy“, porušování základních práv Palestinců izraelskými ozbrojenými silami a etnické čistky ve východním Jeruzalému společně se snahou izraelských orgánů judaizovat Jeruzalém s cílem převzít nad ním kontrolu; zdůrazňuje, že po šesti letech vyšetřování na místě uvedl vyšetřovatel Richard Falk znepokojujivé skutečnosti, pokud jde o situaci Palestinců, a důrazně odsoudil izraelskou okupaci; zdůrazňuje, že vyšetřovatel rovněž navrhuje řešení, které by izraelský stát potrestalo za tento postup v podobě bojkotování jeho výrobků;
41. vítá zprávu, kterou zveřejnila organizace Amnesty International a která odsuzuje násilné činy, jichž se dopustili izraelští vojáci na Západním břehu Jordánu, a připomíná brutální izraelskou okupaci palestinských území; zdůrazňuje, že podle různých zpráv lze

- zacházení izraelské armády s Palestinci srovnávat s válečným zločinem; odsuzuje činnost zdravotnických pracovníků, kteří se podílejí na špatném zacházení izraelské armády s palestinskými vězni;
42. odsuzuje situaci palestinských vězňů v izraelských věznicích; žádá Stát Izrael, aby okamžitě ukončil hromadné zadržování, administrativní zadržování, převozy politických vězňů mimo okupovaná území, což znemožňuje návštěvy jejich rodin, špatné zacházení a mučení, odmítání odpovídající a vhodné lékařské péče, která jsou zřejmým porušením mezinárodního práva; opakovaně odsuzuje veškeré formy mučení a špatného zacházení; žádá Izrael, aby okamžitě zajistil soulad s úmluvou OSN proti mučení, jejíž stranou je; odsuzuje zadržování dětí a špatné zacházení s nimi a požaduje okamžité propuštění uvězněných žen a dětí;
  43. odsuzuje situaci palestinských vězňů; požaduje jejich osvobození a připomíná své usnesení ze dne 14. března 2013, v němž vyzval izraelskou vládu, aby dodržovala práva palestinských vězňů a aby chránila jejich zdraví a život; je znepokojen osudem palestinských vězňů, kteří jsou zadržováni, aniž by byli obviněni; zdůrazňuje, že proti těmto zadržovaným by mělo být vzneseno obvinění a veden soudní proces, přičemž by v tomto rámci měli požívat soudních záruk v souladu s mezinárodními standardy, nebo by měli být urychleně osvobozeni; vyjadřuje své vážné znepokojení, pokud jde o situaci a zdraví palestinských vězňů, kteří dlouhodobě drží hladovku; vyzývá Izrael, aby těmto zadržovaným poskytl neomezený přístup k odpovídající lékařské péči;
  44. žádá, aby bylo vůči státu Izrael zavedeno zbrojní embargo vzhledem k porušování lidských práv, jehož se tato země dopouští; žádá Unii a její členské státy, aby ukončily jakoukoli spolupráci s Izraelem v rámci Evropské obranné agentury a iniciativy Horizont 2020;
  45. je zvláště znepokojen situací palestinských uprchlíků, kteří jsou obklíčeni v táborech Jarmúku a v dalších táborech v Sýrii, a požaduje, aby všechny strany ukončily obléhání a umožnily svobodný přístup k humanitární pomoci a volný pohyb obyvatelstva;
  46. domnívá se, že konflikt v Západní Sahaře je otázkou dekolonizace; konstatuje, že podle mezinárodního práva nemá Marocké království v oblasti Západní Sahary žádnou svrchovanost a že je považováno za okupační mocnost; odsuzuje přetrvávající porušování lidských práv saharského lidu; vyzývá k ochraně základních práv lidu Západní Sahary, včetně svobody sdružování, svobody vyjadřování a práva demonstrovat; požaduje okamžité osvobození všech saharských politických vězňů; zdůrazňuje, že je nezbytný mezinárodní dohled nad situací lidských práv v oblasti Západní Sahary; žádá Maroko a Frontu Polisario, aby pokračovaly v jednáních s cílem dosáhnout mírového a trvalého řešení konfliktu v tomto regionu, a znovu potvrzuje právo saharského lidu na sebeurčení, o němž se musí rozhodnout v demokratickém referendu, v souladu s rezolucemi OSN č. 34/37 a 35/19;

Rasismus, rasová diskriminace, xenofobie a s ní související netolerance – monitorování a uplatňování deklaráce a akčního programu z Durbanu

47. odsuzuje rasistické, antisemitské, homofobní a xenofobní násilí a násilí směřující proti migrantům, které v některých členských státech dosáhlo znepokojivé úrovně, aniž by příslušné orgány podnikly rozhodné akce; je vážně znepokojen zvyšujícím se počtem nenávislných a stigmatizujících vystoupení vůči menšinám a některým skupinám osob a je zneklidněn jejich rostoucím vlivem ve sdělovacích prostředcích a v četných politických hnutích a stranách, neboť tyto projevy jsou v některých členských státech přejímány na nejvyšší úrovni politické odpovědnosti a vedly k restriktivním právním předpisům;
48. vyjadřuje politování nad tím, že na této konferenci nebude projednávána diskriminace žen; zdůrazňuje, že všeobecný přístup ke zdravotnictví a k péči v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví musí zůstat politickou prioritou, včetně svobodného přístupu k sexuální výchově, k metodám antikoncepce a k právu na přerušování těhotenství; zdůrazňuje, že vymýcení násilí páchaného na ženách a dívkách a boj proti sexuálnímu vykořisťování a proti obchodu s lidmi musí být prioritou a jeho cílem musí být rovnost mužů a žen; žádá proto Radu OSN pro lidská práva a mezinárodní společenství, aby prováděly procesy ICPD + 20, Peking + 20 a Rio + 20; zdůrazňuje rovněž význam, který pro členské státy Unie má uplatňování doporučení Rady OSN pro lidská práva z roku 2002 týkajících se mezinárodní ochrany, pokud jde o pronásledování související s pohlavím, zejména v rámci imigračních politik;
49. vyjadřuje rovněž politování nad tím, že na této konferenci nebudou projednávány otázky související s právy lesbických žen, gayů, bisexuálů a transsexuálů; odsuzuje násilí a diskriminaci, jimž jsou tyto osoby vystaveny v celém světě; odsuzuje zejména nucenou sterilizaci transsexuálů, která přetrvává v některých státech, včetně států Evropské unie, a vyzývá k okamžitému ukončení tohoto porušování lidských práv; vyzývá mezinárodní společenství k úvaze o prostředcích, jak přizpůsobit jejich rodinné právo vývoji současných způsobů a podob rodiny, včetně možnosti svazku a adopce pro osoby stejného pohlaví; zdůrazňuje, že lesbické ženy často čelí mnohonásobné diskriminaci (jakožto ženy a jakožto lesbičky) a že opatření ve prospěch rovnosti pro lesbické ženy, gaye, bisexuály a transsexuály musí být prováděna současně s opatřeními podporujícími rovnost žen a dívek, s cílem dosáhnout rovnosti a nediskriminace;

Technická pomoc a posilování kapacit

50. bere na vědomí bod týkající se technické spolupráce v oblasti lidských práv v Afghánistánu; vyzývá delegaci Unie a delegace jejích členských států, aby uznaly, že okupace Afghánistánu silami NATO nezlepšila situaci lidských práv v této zemi; žádá Radu OSN pro lidská práva, aby se zasadila o vytvoření vyšetřovací komise pod záštitou OSN a o zorganizování procesu v rámci pravomocí Mezinárodního trestního soudu ve věci válečných zločinů a také zvěrstev a vraždění civilistů v Iráku a Afghánistánu;
51. odsuzuje rovněž vojenskou intervenci v Libyi vedenou pod záštitou NATO a zdůrazňuje, že situace se v žádném případě nestabilizuje, naopak se zdá, že se od „oficiálního“ konce války zhoršuje, že způsobuje rozdělení země a vede k tomu, že státní orgány nejsou

schopny bránit násilnostem, že přibývá rasisticky motivovaných trestných činů a neexistuje spravedlnost a demokracie; přeje si, aby Rada pro lidská práva mohla provést nezávislé a nestranné vyšetřování stávající situace lidských práv v této zemi, které by osvětlilo odpovědnost všech sil, které se do konfliktu zapojily; žádá, aby byla okamžitě zastavena spolupráce mezi misí Eurobam na pomoc při kontrole hranic a libyjskými orgány, která přitahuje vojenské a policejní síly a dává jim k dispozici vybavení se špičkovou technologií s cílem bránit jakémukoli odchodu migrantů a uprchlíků v zemi, která je vystavena situaci všeobecné partyzánské války a kde není zajištěna ochrana práv migrantů a uprchlíků; žádá, aby byla naléhavě podniknuta opatření koordinované podpory v občanské společnosti a příslušných orgánech na podporu zavedení vnitrostátního azylového systému a systému přijímání migrantů, který bude respektovat práva žadatelů o azyl, uprchlíků a migrantů;

52. vyjadřuje politování nad zhoršující se humanitární situací a situací v oblasti lidských práv ve Středoafričské republice od počátku francouzského zásahu v prosinci 2013; odsuzuje nesčetné případy zneužívání moci, které se dotýkají veškerého obyvatelstva, zejména žen a dětí; vyjadřuje politování nad přemísťováním obyvatelstva a nad hygienickými podmínkami; vyzývá mezinárodní společenství a dárcy, aby více podporovali humanitární pomoc; naléhavě žádá novou představitelku přechodného státu paní Catherine Samba-Panzovou a přechodnou vládu, aby učinily vše, co je v jejich silách, aby bylo ukončeno násilí a aby se uklidnilo napětí, dříve než se konflikt zvrhne v genocidu;
53. bere na vědomí bod týkající se pomoci poskytované Pobřeží slonoviny; domnívá se také zde, že je zapotřebí provést objektivní a nestranné posouzení vývoje lidských práv v této zemi, zejména od okupace země francouzskou armádou;
54. vítá skutečnost, že na 25. zasedání Rady pro lidská práva bude zvláštní pozornost věnována Haiti; vyjadřuje politování nad stále dramatickou humanitární situací v této zemi a nad skutečností, že stále nebyly napraveny škody napáchané uragány v roce 2010; zdůrazňuje, že situace extrémní chudoby země znásobila ničivé účinky přírodních katastrof a zapříčinila nejzávažnější humanitární krizi za celá desetiletí; znovu upozorňuje na dluh a obrovskou dluhovou službu, již v zemi prosadila Francie a mezinárodní organizace (v prvé řadě Mezinárodní měnový fond) a která zapříčinila nedostatečný rozvoj země; vítá mezinárodní solidaritu, která se projevila na pomoc Haiti, především regionální solidaritu, zejména vyslání lékařů a specializovaného personálu z Kuby, kteří ošetřili desítky tisíc osob ohrožených cholerou, finanční podporu poskytnutou prostřednictvím humanitárního fondu zemí sdružení ALBA pro Haiti, pokračování energetické podpory pomocí projektu Petrocaribe a vytvoření zvláštního plánu pro přímé zásobování palivem pro vozidla humanitární pomoci, zemědělské iniciativy zaměřené na zásobování potravinami, výrobní plány a zalesňovací kampaň; požaduje, aby bylo zahájeno vyšetřování skutečnosti, že některé druhy pomoci, zejména od Evropské unie, by bývaly nemusely na Haiti nikdy dorazit, a vyšetřování účinnosti distribuční sítě pomoci; žádá rovněž o provedení bilance skutečně poskytnuté pomoci;
55. bere na vědomí rozhodnutí Rady pro lidská práva zavést na dobu jednoho roku mandát nezávislého experta pro situaci lidských práv v Mali, s cílem pomoci malijské vládě v jejích akcích na podporu a ochranu lidských práv, a žádost, aby tento expert předložil radě na jejím pětadvacátém zasedání zprávu; požaduje důkladné vyhodnocení zvěřstev

a zločinů spáchaných v Mali všemi přítomnými silami; žádá delegaci Evropské unie a delegace jejích členských států, aby se zasadily o podporu mírového řešení konfliktů namísto jednostranných ozbrojených intervencí, jak tomu bylo v Mali;

56. vítá rozhodnutí Rady pro lidská práva uspořádat na svém pětadvacátém zasedání dialog na vysoké úrovni o získaném poučení a přetrvávajících výzvách v oblasti boje proti sexuálnímu násilí v Demokratické republice Kongo s cílem umožnit zemím, v nichž probíhají či probíhaly konflikty, aby se podělily o své zkušenosti v této věci; žádá Radu OSN pro lidská práva, aby odsoudila jakýkoli akt násilí a jakékoli porušování lidských práv ve východní části Demokratické republiky Kongo a v regionu Velkých jezer, aby vyjádřila svou solidaritu s veškerým obyvatelstvem zkoušeným válkou a zasadila se o to, aby všechny jednotky zapojené do bojů ve východní části Demokratické republiky Kongo dodržovaly lidská práva a mezinárodní humanitární právo a aby byly ukončeny veškeré útoky proti civilistům;

o
o o

57. pověřuje delegaci Evropského parlamentu vyslanou na 25. zasedání Rady OSN pro lidská práva, aby tlumočila znepokojení vyjádřené v tomto usnesení; vyzývá tuto delegaci, aby po ukončení své mise podala zprávu podvýboru pro lidská práva, a považuje za vhodné, aby Evropský parlament na příslušná zasedání Rady OSN pro lidská práva nadále vysílal svou delegaci;
58. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vysoké představitelce, místopředsedkyni Komise, vládám a parlamentům členských států, Radě bezpečnosti Organizace spojených národů, generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, předsedovi 64. Valného shromáždění Organizace spojených národů, předsedovi Rady Organizace spojených národů pro lidská práva, vysokému komisaři Organizace spojených národů pro lidská práva a pracovní skupině EU-OSN, kterou zřídil Výbor pro zahraniční věci.